

Informacja na temat *Narodowej strategii wojskowej Stanów Zjednoczonych Ameryki*

1 lipca 2015 r. opublikowana została amerykańska *Narodowa strategia wojskowa*. Dokument wydany został przez Przewodniczącego Kolegium Połączonych Szefów Sztabów gen. Martina E. Dempseya pięć miesięcy po opublikowaniu przez amerykańską administrację *Strategii bezpieczeństwa narodowego*.

Układ dokumentu jest typowy dla klasycznego cyklu strategicznego. W Strategii określono interesy narodowe w dziedzinie obronnej, opisano środowisko bezpieczeństwa z punktu widzenia zagrożeń wojskowych, zarysowano strategię działań operacyjnych USA oraz przygotowań strategicznych (strategia preparacyjna), aby móc skutecznie osiągać zakładane cele.

Narodowa strategia wojskowa nie zawiera nowych elementów, które nie byłyby wcześniej sygnalizowane w wystąpieniach publicznych prezydenta Baracka Obamy. Autorzy dokumentu akcentują w nim potrzebę utrzymania przywódczej roli USA w zapewnieniu bezpieczeństwa na świecie oraz obecnego ładu międzynarodowego. Jednak Strategia została sformułowana w o wiele bardziej skomplikowanej sytuacji międzynarodowej, na co wskazuje m.in. zwiększenie liczby i zakresu zagrożeń oraz wyzwań dla bezpieczeństwa a także świadomość zmniejszania się własnej przewagi wojskowej nad innymi aktorami sceny międzynarodowej.

Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że zagrożenia, które są obecnie identyfikowane, w większym stopniu uwzględniają zagrożenia ze strony państw, podczas gdy w niedawnej przeszłości koncentrowały się praktycznie tylko na podmiotach pozapaństwowych. W Strategii imiennie wskazano państwa, które podejmują próby rewizji obecnego porządku międzynarodowego i stają się „źródłem niepokoju” dla USA. Zaliczono do nich Rosję, Iran, Koreę Północną oraz Chiny. Za inne źródło wyzwań dla bezpieczeństwa USA uznane zostały tzw. brutalne organizacje ekstremistyczne (*violent extremist organizations*) pod przywództwem Al Kaidy i Państwa Islamskiego w Iraku i Lewancie, dążące do osłabienia bezpieczeństwa transregionalnego, zwłaszcza na Bliskim Wschodzie i w Północnej Afryce. Założono przy tym, że Stany Zjednoczone muszą liczyć się z możliwością zaangażowania w konflikty hybrydowe.

W dokumencie potwierdzony został tzw. pivot amerykański w kierunku regionu Azji i Pacyfiku, powiązany z koniecznością rozmieszczenia tam

„najbardziej zaawansowanych zdolności i większych sił”. Dopiero po opisie znaczenia regionu Azji i Pacyfiku w ramach amerykańskiej globalnej sieci sojuszników i partnerów pojawia się odniesienie do Europy, sojuszników w ramach NATO, amerykańskiego zaangażowania w umacnianie gwarancji bezpieczeństwa dla Europy (*European Reassurance Initiative*) i implementację Planu Gotowości Sojuszu (*Readiness Action Plan*). Wynika stąd, że mimo potwierdzenia amerykańskich zobowiązań wobec sojuszników z NATO, Europa staje się dla Stanów Zjednoczonych obszarem relatywnie mniejszego zainteresowania, niż dotychczas.

Hierarchizacja misji Sił Zbrojnych USA, zawarta w Strategii, ma stanowić pomoc dla przywódców politycznych w określaniu przyszłego zaangażowania wojsk w „globalnie zintegrowanych operacjach”. Ma być także drogowskazem na drodze budowania „przełomowych” zdolności, w tym m.in.: kosmicznych i naziemnych systemów ostrzegania, zintegrowanych i odpornych platform wywiadowczych, monitorujących i rozpoznawczych, broni precyzyjnej o dużym zasięgu, zdalnie sterowanych pojazdów i technologii.

Z punktu widzenia Polski istotne jest, że w Strategii uznano potrzebę utrzymania przywódczej roli USA w kreowaniu bezpieczeństwa na świecie. Zakłada się, że każdy kryzys o zasięgu światowym wymagać będzie amerykańskiego zaangażowania. Podkreślono przy tym znaczenie wysiłku zbiorowego (w ramach współpracy sojuszniczej, partnerskiej oraz organizacji międzynarodowych i różnych koalicji) w celu budowania ładu światowego i warunków do rozwoju współpracy międzynarodowej. Także zagrożenia związane z nierespektowaniem suwerenności państw sąsiednich oraz możliwą eskalacją kryzysu we wschodniej Ukrainie ocenione zostały pragmatycznie i jednoznacznie w kontekście rosyjskiej agresji zbrojnej.

Izabela Krawczyk, dr Sławomir Kamiński

Narodowa strategia wojskowa Stanów Zjednoczonych Ameryki 2015

Wkład wojskowy Stanów Zjednoczonych do bezpieczeństwa narodowego
czerwiec 2015 r.
(tłumaczenie robocze)

Przedmowa przewodniczącego

Sytuacja w dziedzinie bezpieczeństwa jest obecnie bardziej nieprzewidywalna niż w którymkolwiek momencie mojej czterdziestoletniej służby. Od czasu wydania ostatniej Narodowej strategii wojskowej w 2011 roku znacząco pogłębiły się niepokoje na świecie przy równoczesnej stopniowej utracie naszej przewagi wojskowej. Stoimy obecnie w obliczu wielu równoczesnych zagrożeń w dziedzinie bezpieczeństwa ze strony zarówno tradycyjnych podmiotów państwowych, jak i transregionalnych sieci ugrupowań quasi-państwowych, przy czym każdy z tych podmiotów wykorzystuje szybki postęp techniczny. W przyszłości konflikty będą pojawiać się szybciej, trwać dłużej i rozgrywać na polu walki stanowiącym o wiele większe wyzwanie z punktu widzenia techniki. Konflikty te silniej będą też silniej oddziaływać na sytuację na terytorium samego USA.

W niniejszej Strategii przedstawia się przewidywane wykorzystanie sił zbrojnych do ochrony i realizacji naszych interesów narodowych. Siły te muszą być zdolne do szybkiego dostosowania się do nowych zagrożeń, zachowując przy tym przewagę w zakresie zagrożeń tradycyjnych. Powodzenie naszych działań w coraz większym stopniu zależeć będzie od stopnia, w jakim siły zbrojne zdolne będą do wspierania innych instrumentów siły angażując przy tym naszych sojuszników i partnerów.

W Narodowej strategii wojskowej 2015 nadal dąży się do większej elastyczności, innowacyjności i integracji. Podkreśla się konieczność utrzymania globalnego zaangażowania wojsk USA w celu kształtowania środowiska bezpieczeństwa i utrzymania zawartych wcześniej sojuszy. Podobnie jak poprzednie dokumenty, podkreśla się występującą w naszej profesji

konieczność wykształcenia przywódców przodujących pod względem kompetencji, charakteru i konsekwencji działania.

W Strategii dostrzeżono jednak, że stosowanie wojskowego instrumentu siły przeciw zagrożeniom ze strony państw różni się znacznie od użycia siły militarnej wobec zagrożeń ze strony podmiotów pozapaństwowych. W przyszłości najprawdopodobniej częstsze od szybko rozwiązywalnych konfliktów staną się konflikty przewlekłe - coraz trudniej będzie nie dopuszczać do ich eskalacji, zapobieganie eskalacji stanie się coraz ważniejsze, a przy bardziej ograniczonych zasobach, dla ochrony przed nieprzewidywalnymi sytuacjami, zmuszeni będziemy do dostosowania naszych działań na arenie światowej.

Pomimo tych przewidywanych trudności mamy wielkie szczęście mogąc liczyć na młodych Amerykanów, którzy decydują się na służbę i nietypowe życie, by bronić pozostałych obywateli naszego kraju. Powinniśmy nadal starać się o to, by kierowało nimi możliwie najlepsze dowództwo i by stanowili najlepiej wyposażone siły zbrojne na świecie. Narodowa strategia wojskowa USA 2015 stanowi plan, który umożliwić ma osiągnięcie tego celu.

W niniejszej Narodowej strategii wojskowej 2015 podkreśla się potrzebę stawienia czoła państwom rewizjonistycznym, które naruszają normy międzynarodowe oraz brutalnym organizacjom ekstremistycznym, które podważają bezpieczeństwo transregionalne. Wspólnie z sojusznikami i partnerami staramy się odstraszać, uniemożliwiać osiągnięcie celów i, w razie konieczności, pokonywać potencjalnie wrogie państwa. Równocześnie w ramach koalicji dążymy do zakłócenia działań brutalnych organizacji ekstremistycznych oraz ich osłabienia i pokonania. Elementem zasadniczym tych działań jest wzmocnienie sieci naszych sojuszników i partnerów na całym świecie. Ta zintegrowana strategia wymaga od nas prowadzenia zsynchronizowanych operacji na świecie, wdrażania reform instytucjonalnych we własnym kraju i utrzymywania gotowości koniecznej, by zwyciężać w konfliktach o różnym zasięgu, skali i czasie trwania.

I. Środowisko strategiczne

Obecne środowisko strategiczne charakteryzuje się dużą złożonością i zmiennością, co wynika z globalizacji, upowszechnienie dostępu do technologii i zmian demograficznych.

Globalizacja wpływa na prawie każdy aspekt życia ludzkiego. Ludzie, produkty i informacje przemieszczają się przez granice z bezprecedensową prędkością i na niespotykanym wcześniej poziomie stając się katalizatorem rozwoju gospodarczego, przyczyniając się jednak przy tym do powstawiania napięć społecznych, zaostrzania się konkurencji o zasoby i niestabilności politycznej.

Główną cechą globalizacji jest rozprzestrzenianie się nowych technologii, które pozwalają na powstanie globalnego środowiska informacyjnego. Pozwoliło to ludziom wiedzieć i dostrzegać więcej, szybciej wymieniać informacjami, tworzyć więcej i organizować się szybciej, niż kiedykolwiek wcześniej. Jednostki i całe grupy mają dziś dostęp do większej ilości informacji niż kiedyś całe rządy. Są w stanie szybko się organizować i działać na podstawie tego, czego się dowiadują, doprowadzając w ten sposób niekiedy do gwałtownych przemian. Natomiast państwa wymieniają się informacjami, by tworzyć własne zaawansowane zdolności. Tam, gdzie upowszechnienie technologii dotyczy systemów wojskowych, stanowi ono wyzwanie dla utrzymywanej od dawna przewagi Stanów Zjednoczonych, między innymi w zakresie szybkiego ostrzeżenia i precyzji rażenia.

Przemiany te potęgowane są przez zmiany demograficzne. W Afryce i na Bliskim Wschodzie szybko rośnie populacja ludzi młodych, przy czym rejony te borykają się z problemem braku zasobów, kryzysami gospodarczymi i głębokimi podziałami społecznymi. Równocześnie Europa i północna część Azji dotykane są spadkiem liczby ludności i starzeniem się populacji. Miliony ludzi na całym świecie przeprowadzają się ze wsi do miast w poszukiwaniu pracy narażając się przy tym na różnice kulturowe, wyobcowanie i choroby. Coraz większa liczba migrantów przekracza też granice i morza podejmując ogromne ryzyko i podejmując wysiłek dla przyjmujących ich krajów.

Kluczowe czynniki

- Globalizacja
- Upowszechnianie się technologii
- Zmiany demograficzne

Pomimo wspomnianych zmian, państwa nadal są głównymi podmiotami systemu międzynarodowego. Są graczami kluczowymi dzięki zdolności wykorzystania siły, skupiania wysiłków ludzkich i zapewniania bezpieczeństwa. Większość państw w dzisiejszych czasach, z USA, jej sprzymierzeńcami i partnerami na czele, wspiera ustanowione instytucje i procesy ukierunkowane na zapobieganie konfliktom, poszanowanie suwerenności i ochrony praw człowieka. Istnieją jednak państwa, które dążą do rewizji kluczowych aspektów ładu międzynarodowego działając w sposób zagrażający naszym interesom w dziedzinie bezpieczeństwa.

Chociaż Rosja dokonała pozytywnego wkładu w wybranych obszarach bezpieczeństwa, w tym w dziedzinie walki z narkotykami i terroryzmem, to również wielokrotnie pokazała, że nie respektuje suwerenności państw sąsiedzkich i gotowa jest do użycia siły dla osiągnięcia swoich celów. Działania wojskowe Rosji osłabiają bezpieczeństwo w regionie bezpośrednio bądź poprzez wykorzystanie sił stron trzecich. Działania te stanowią pogwałcenie wielu podpisanych przez Rosję umów, w których zobowiązała się ona do przestrzegania norm międzynarodowych, w tym Karty Narodów Zjednoczonych, Aktu końcowego Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, Aktu Stanowiącego NATO-Rosja, Memorandum Budapeszteńskiego i Traktatu o likwidacji pocisków pośredniego i krótszego zasięgu (traktatu INF).

Także Iran stanowi wyzwanie strategiczne dla społeczności międzynarodowej. Kraj ten rozwija technologie nuklearne i dąży do uzyskania środków przenoszenia broni jądrowej mimo licznych rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ wzywających go do zaprzestania takich działań. Państwo to sponsoruje terroryzm podważając stabilność wielu narodów, w tym Izraela, Libanu, Iraku, Syrii, Jemenu. Działania Iranu doprowadziły do destabilizacji regionu i nieszczęścia niezliczonej liczby osób, odbierając przy tym Irańczykom perspektywę pomyślnej przyszłości.

Dążenia Korei Północnej do zdobycia broni jądrowej i stworzenia technologii rakiet balistycznych są sprzeczne z ponawianymi żądaniem społeczności międzynarodowej by zaprzestać tego rodzaju działań. Zdolności takie są bezpośrednim zagrożeniem dla państw z nią sąsiadujących, zwłaszcza dla Republiki Korei i Japonii. Z czasem zagrożą one również samym Stanom Zjednoczonym. Korea Północna przeprowadziła ataki cybernetyczne, w tym atak, który spowodował istotne szkody w jednej z korporacji amerykańskich.

Wspieramy rozwój Chin i zachęcamy je do partnerstwa na rzecz poprawy bezpieczeństwa międzynarodowego. Mimo to działania Chin przyczyniają się do eskalacji napięć w rejonie Azji i Pacyfiku. Przykładem są jej roszczenia terytorialne w stosunku do prawie całego akwenu Morza Południowochińskiego, które są niezgodne z prawem międzynarodowym. Społeczność międzynarodowa nieustannie wzywa Chiny do rozwiązania tych kwestii w duchu współpracy bez uciekania się do przemocy. Chiny odpowiedziały agresywną rekultywacją ziemi, co umożliwi im rozmieszczenie sił zbrojnych w rejonach ważnych międzynarodowych morskich szlaków komunikacyjnych.

Nie uważamy, by którekolwiek z powyższych państw dążyło do bezpośredniego konfliktu zbrojnego ze Stanami Zjednoczonymi lub ich sojusznikami. Mimo to działania każdego z nich stanowią źródło niepokoju dla bezpieczeństwa, któremu społeczność międzynarodowa stara się kolektywnie przeciwstawić poprzez wspólne wysiłki polityczne i oświadczenia oraz skoordynowane działania.

Podjmując powyższe starania pozostajemy otwarci na współpracę z wszystkimi państwami w celu prezentacji naszych wartości, promowania przejrzystości i ograniczenia ryzyka błędnej oceny sytuacji. Dlatego też nadal będziemy inwestować w znaczącą współpracę między siłami zbrojnymi USA i Chin oraz pozostaniemy gotowi do współpracy z Rosją w obszarach wspólnych interesów wzywając przy tym oba te państwa do rozwiązywania sporów pokojowo i zgodnie z prawem międzynarodowym.

Obok podmiotów państwowych wyzwaniem są też brutalne organizacje ekstremistyczne, na czele z Al Kaidą i samozwańczym Państwem Islamskim w Iraku i Lewancie (ISIL), które starają się osłabić bezpieczeństwo transregionalne, szczególnie na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej. Grupy te nastawione są na radykalizację ludności, szerzenie przemocy i wykorzystywanie terroru do narzucania własnej wizji organizacji społeczeństwa. Są one najsilniejsze tam, gdzie najsłabsze są instytucje państwowe, wykorzystując ludzi, którzy znaleźli się w pułapce państw niestabilnych i upadłych. W wielu miejscach świata brutalne organizacje ekstremistyczne współistnieją z międzynarodowymi organizacjami przestępczymi prowadząc nielegalny handel i szerząc korupcję, przez co przyczyniają się do dalszego osłabiania bezpieczeństwa i stabilności.

W tym złożonym środowisku bezpieczeństwa, siły zbrojne USA nie mogą pozwolić sobie na koncentrowanie się na jednym tylko wyzwaniu i pominięciu pozostałych. Muszą zapewnić cały wachlarz opcji angażowania

sił zbrojnych, by przeciwstawić się zarówno państwom rewizjonistycznym, jak i brutalnym organizacjom ekstremistycznym. Niepowodzenie w tym zakresie zwiększy ryzyka dla naszego kraju i porządku międzynarodowego.

II. Środowisko wojskowe

Stany Zjednoczone to najsilniejsze państwo świata korzystające z wyjątkowych przewag w zakresie technologii, energii, sojuszy i partnerstw oraz demografii. Utrzymanie tych przewag stanowi jednakże wyzwanie.

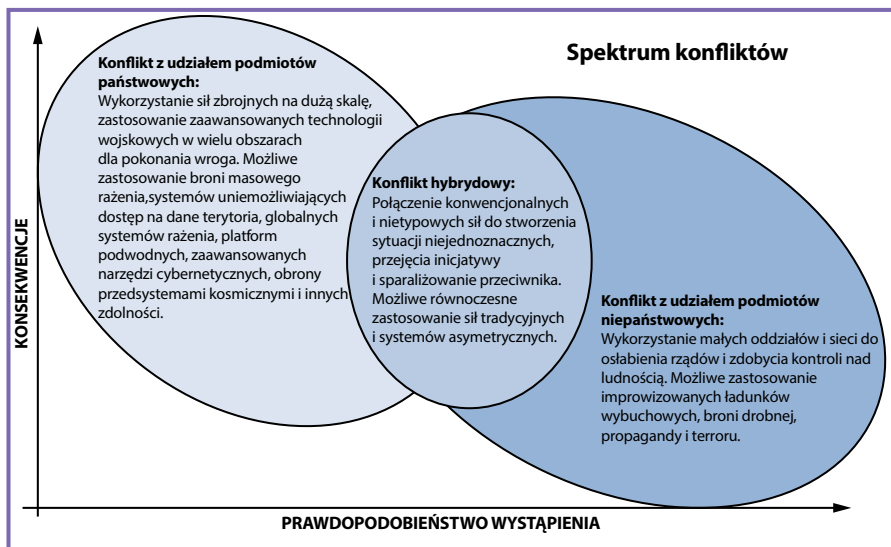
W ciągu ostatniego dziesięciolecia, nasze kampanie wojskowe obejmowały głównie operacje przeciw siatkom brutalnych organizacji ekstremistycznych. Obecnie jednak, a także w najbliższej przyszłości, musimy zwrócić większą uwagę na wyzwania ze strony podmiotów państwowych. Państwa w coraz większym stopniu mają możliwość ograniczania swobody przemieszczania się w obrębie regionów i stwarzania zagrożeń dla terytorium USA. Szczególnie niepokojąca jest tu proliferacja rakiet balistycznych, środków precyzyjnego rażenia, systemów bezzałogowych, zdolności do działania w przestrzeni kosmicznej i w cyberprzestrzeni oraz broni masowego rażenia, które to technologie stworzono jako przeciwwagę dla przewag sił zbrojnych USA oraz w celu ograniczenia dostępu do zasobów ogólnoswiatowych.

Pojawiające się technologie wpływają na mechanizmy odstraszania i zarządzania kryzysowego, zwiększają bowiem niepewność i skracają okres, w którym konieczne jest podjęcie decyzji. Na przykład ataki na nasze systemy komunikacji i rozpoznania mogą nastąpić bez ostrzeżenia lub z minimalnym tylko ostrzeżeniem, co wpływa na naszą zdolność oceny, koordynacji, komunikacji i reagowania. Dlatego też przyszłe konflikty pomiędzy państwami mogą okazać się nieprzewidywalne, kosztowne i trudne do kontrolowania.

Także brutalne organizacje ekstremistyczne korzystają z pojawiających się technologii, wykorzystując narzędzia informacyjne do propagowania destrukcyjnych ideologii, prowadzenia rekrutacji, podżegania do przemocy oraz powodowania, że siła prowadzonych przez nie działań wydaje się większa niż jest w rzeczywistości. Ogłaszają swoje działania, by wzbudzić lęk u przeciwników oraz uzyskać wsparcie dla swojej sprawy. Stosują improwizowane ładunki wybuchowe, kamizelki dla samobójców i dostosowane do własnych potrzeb narzędzia cybernetyczne, starając się przy tym o pozyskanie coraz bardziej zaawansowanych zdolności i środków, w tym broni masowego rażenia.

Obecnie prawdopodobieństwo zaangażowania się USA w wojnę z innym dużym mocarstwem ocenia się jako małe, lecz rosnące. W razie wybuchu takiej wojny konsekwencje byłyby ogromne. Z drugiej strony, brutalne organizacje ekstremistyczne stanowiące bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa transregionalnego wykorzystują łatwo dostępne technologie do propagowania ideologii ekstremistycznych. Istnieje sfera konfliktów, gdzie nakłada się przemoc państwowa i pozapaństwowa, a strony stosują mieszane techniki, zdolności i zasoby do osiągnięcia swoich celów. W takich „hybrydowych” konfliktach siły zbrojne mogą udawać siłę niepaństwową, jak miało to miejsce w przypadku działań Rosji na Krymie, lub angażować brutalne organizacje ekstremistyczne i ich zdolności obejmujące różnego rodzaju uzbrojenie, tak jak w przypadku ISIL w Iraku i Syrii. Konflikty hybrydowe mogą łączyć podmioty państwowe i niepaństwowe w działania na rzecz wspólnego celu z wykorzystaniem całej gamy broni, jak ma to miejsce na wschodzie Ukrainy. Konflikty hybrydowe mają na celu stworzenie sytuacji niejednoznacznych, utrudnianie procesów decyzyjnych i spowalnianie koordynacji na rzecz skutecznej reakcji. Ze względu na powyższe zalety tej formy konfliktów z punktu widzenia agresora, można spodziewać się, że utrzyma się ona przez dłuższy czas.

Rysunek 1. Spektrum konfliktów



III. Zintegrowana strategia wojskowa

Celem sił zbrojnych USA jest ochrona naszego narodu oraz zwyciężanie w wojnach prowadzonych przez USA. Cel ten realizujemy poprzez operacje wojskowe prowadzone w obronie terytorium naszego kraju, budowanie bezpieczeństwa na świecie, projekcję siły i rozstrzygające zwyciężanie. Nasze siły zbrojne wspierają działania dyplomatyczne, informacyjne i gospodarcze podejmowane w celu promowania naszych długoterminowych interesów. Jak wskazano w Narodowej strategii bezpieczeństwa 2015, nasze długoterminowe interesy to: bezpieczeństwo Stanów Zjednoczonych, ich sojuszników i partnerów, rozwój gospodarczy USA w otwartym międzynarodowym systemie gospodarczym promującym szanse i dobrobyt; poszanowanie uniwersalnych wartości w kraju i na świecie oraz ład międzynarodowy oparty na przyjętych zasadach, popierany przez przywódców USA i promujący pokój, bezpieczeństwo i wykorzystywanie szans przez zacieśnienie współpracy na rzecz przeciwdziałania wyzwaniom globalnym.

Na podstawie długoterminowych interesów narodowych, siły zbrojne USA określiły interesy narodowe w dziedzinie bezpieczeństwa, aby wyznaczać priorytety swoich misji. Interesy narodowe USA w dziedzinie bezpieczeństwa to: przetrwanie narodu; zapobieganie powodującym katastrofalne skutki atakom na terytorium USA; bezpieczeństwo globalnego systemu gospodarczego; bezpieczeństwo i niezawodność naszych sojuszników oraz zaufanie do nich; ochrona obywateli USA za granicą oraz zachowanie i budowanie wartości uniwersalnych. Interesy narodowe w dziedzinie bezpieczeństwa stanowią wskazania dla przywódców wojskowych do formułowania zaleceń odnośnie czasu i miejsca angażowania sił zbrojnych, doboru ich rodzajów, poziomu stosowanej siły i akceptowalnych kosztów.

Długoterminowe interesy narodowe USA

- Bezpieczeństwo Stanów Zjednoczonych, ich obywateli oraz sojuszników i partnerów USA.
- Silna, innowacyjna i rozwijająca się gospodarka USA w otwartym międzynarodowym systemie gospodarczym promującym szanse rozwoju i dobrobyt.
- Poszanowanie uniwersalnych wartości w kraju i na świecie.
- Oparty na przyjętych zasadach ład międzynarodowy wspierany przez amerykańskie przywództwo, promujący pokój, bezpieczeństwo i szanse poprzez ściślejszą współpracę w celu stawienia czoła wyzwaniom globalnym.

Narodowe interesy bezpieczeństwa

- Przetrawanie narodu.
- Zapobieganie mającym katastrofalne skutki atakom na terytorium USA.
- Bezpieczeństwo globalnego systemu gospodarczego.
- Bezpieczeństwo i niezawodność naszych sojuszników oraz zaufanie do nich.
- Ochrona obywateli USA za granicą.
- Zachowanie i rozwijanie wartości uniwersalnych.

Narodowe cele wojskowe

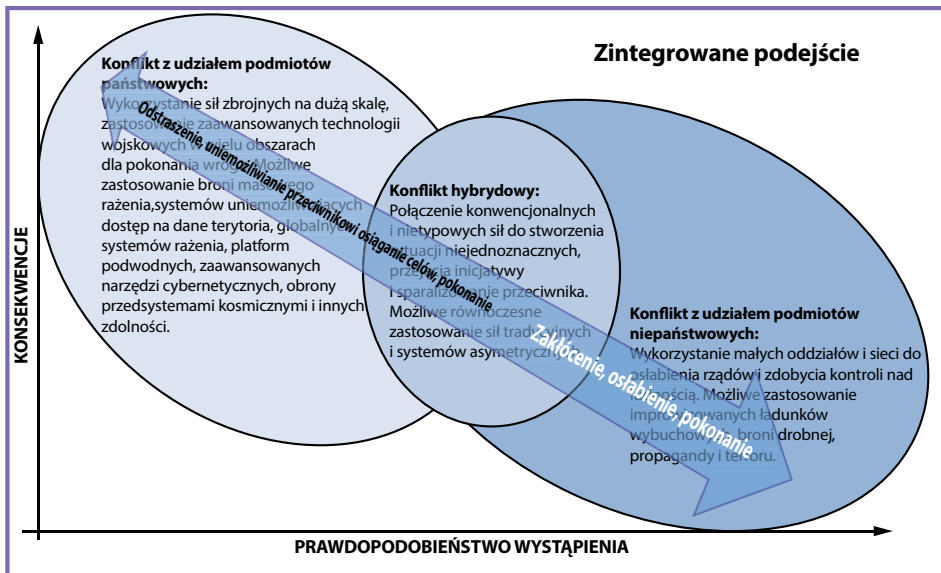
- Odstraszenie, uniemożliwienie osiągnięcia celów państwom przeciwnikom i ich pokonanie.
- Zakłócanie działania, degradacja i pokonywanie brutalnych organizacji ekstremistycznych.
- Wzmacnianie naszej globalnej sieci sojuszników i partnerów.

Na podstawie długoterminowych interesów USA, siły zbrojne USA sformułowały interesy narodowe w dziedzinie bezpieczeństwa, co pozwoliło sprecyzować ich misję. Narodowe interesy w dziedzinie bezpieczeństwa, to: odstraszenie, uniemożliwienie osiągnięcia celów potencjalnie wrogim państwom i ich pokonywaniu; zakłócaniu działania, obezwładnianiu i pokonywaniu brutalnych organizacji ekstremistycznych; wzmacnianiu naszej globalnej sieci sojuszników i partnerów. Siły zbrojne USA osiągają powyż-

sze cele prowadząc globalnie zintegrowane operacje, wdrażając reformy instytucjonalne w kraju oraz utrzymując zdolności, potencjał i wymaganą gotowość, by zwyciężać w konfliktach, które mogą znacznie różnić się pod względem zakresu, skali i czasu trwania.

Powyższe Narodowe Cele Wojskowe leżą u podstaw wytycznych do planowania rozwoju sił zbrojnych zawartych w Czteroletnim Przeglądzie Obronnym 2014 (*2014 Quadrennial Defense Review*). Stwierdzono w nim, że naszemu narodowi potrzebne są siły zbrojne Stanów Zjednoczonych, których zdolności, potencjał i gotowość umożliwią równoczesną obronę terytorium USA, nieprzerwane prowadzenie szeroko zakrojonych operacji antyterrorystycznych oraz, w wielu rejonach, odstraszenie agresorów i zapewnianie bezpieczeństwa sojusznikom poprzez utrzymanie obecności i angażowanie się w operacje na wysuniętych pozycjach. Jeśli odstraszenie nie przyniesie rezultatów, nasze siły zbrojne będą w każdej chwili gotowe do pokonania przeciwnika w regionie poprzez zakrojoną na szeroką skalę wieloetapową kampanię, uniemożliwiając przy tym osiągnięcie celów innym agresorom w innym regionie lub zmuszając ich do poniesienia zaporowych kosztów.

Rysunek 2. Zintegrowane podejście



A. Odstraszanie, uniemożliwianie osiągnięcia celów państwom przeciwnikom i ich pokonanie

Siły zbrojne USA są dominującą siłą połączoną na świecie. Wspierają nasz naród zapewniając cały szereg możliwości ochrony terytorium USA i naszych interesów chroniąc przy tym naszych sojuszników. Wojsko USA odstrasza agresorów utrzymując wiarygodne, bezpieczne i skuteczne zdolności jądrowe; realizując ataki i operacje na wysuniętych pozycjach; utrzymując wojska w służbie czynnej, Gwardię Narodową i wojska rezerwowe przygotowane do rozmieszczenia i prowadzenia operacji na skalę i przez czas konieczny do realizacji wyznaczonej misji. Siły wysunięte, rotacyjne i reagujące na świecie regularnie wykazują się zdolnościami i wolą działania. Jeśli odstraszanie okaże się niewystarczające, by nie dopuścić do agresji, wojsko USA gotowe jest do projekcji siły, aby uniemożliwić przeciwnikowi osiągnięcie jego celów i definitywnie pokonać każdy podmiot, który zagrozi naszej ojczyźnie, naszym interesom narodowym oraz naszym sojusznikom i partnerom.

Naszym najwyższym priorytetem jest odstraszanie od bezpośredniego ataku na Stany Zjednoczone i naszych sojuszników. Wymaga to powiązania systemów obrony w kraju i w regionach zagranicą dla zapewnienia zdolności do prowadzenia ataków konwencjonalnych i jądrowych. Stąd strategiczne siły USA pozostają w stałej gotowości. Systemy obrony sił zbrojnych USA wsparte są przez nasze Północnoamerykańskie Porozumienie w sprawie Dowództwa Obrony Przestrzeni Powietrznej z Kanadą oraz ścisłą współpracę z amerykańskim Departamentem Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Te partnerstwa na rzecz obrony naszego terytorium uzupełniają coraz większe inwestycje w obszarze cyber mające na celu ochronę kluczowych sieci i infrastruktury.

W przypadku agresji bezpośrednim celem będzie uniemożliwienie przeciwnikowi osiągnięcia jego celów. Wymaga to szczególnego nacisku na utrzymanie wysuniętych sił w wysokiej gotowości oraz dobrze wyszkolonych i wyposażonych sił wzmocnienia w kraju, trwałych systemów logistycznych i infrastruktury transportowej, sieci wywiadowczej, niezawodnych systemów łączności oraz zapewnienia interoperacyjności z sojusznikami i partnerami. Korzystać będziemy też z szybkiego planowania i koordynacji działań różnych agencji w celu stworzenia holistycznych opcji umożliwiających integrację wszystkich elementów sił narodowych.

W przypadku, gdy jakkolwiek podmiot bezpośrednio zaatakuje Stany Zjednoczone lub zagrozi naszym interesom, siły zbrojne USA podejmą działania mające na celu obronę naszego kraju. Jesteśmy przygotowani do projekcji siły we wszystkich obszarach, aby zatrzymać agresję i zwyciężać w wojnach prowadzonych przez nasze państwo w celu zdecydowanego pokonania przeciwników. Wolimy działać wspólnie z innymi stronami, ale jesteśmy gotowi działać samodzielnie, jeśli wymagać tego będzie sytuacja. W razie ataku siły zbrojne USA zareagują powodując szkody na skalę, która zmusi przeciwnika do zaprzestania działań wrogich lub uniemożliwi mu dalszą agresję. Wojna z dużym przeciwnikiem wymagałaby pełnej mobilizacji wszystkich instrumentów sił narodowych. Aby zapewnić taką możliwość, Stany Zjednoczone utrzymują pełen zakres sił zbrojnych, w tym silną Rezerwę i Gwardię Narodową. Zapewniają one ilość sił potrzebnych do zwycięstwa przy równoczesnym odstraszeniu innych zagrożeń.

B. Zakłócenie działań brutalnych organizacji ekstremistycznych i doprowadzenie do ich osłabienia i obezwładnienia

Stany Zjednoczone przewodzą obecnie szerokiej koalicji narodów w celu pokonania brutalnych organizacji ekstremistycznych w wielu rejonach świata stosując nacisk na wszystkie elementy ich organizacji.

Działania te, podejmowane wspólnie z wszystkimi elementami sił narodowych i partnerów międzynarodowych, mają na celu zakłócenie planowania i operacji brutalnych organizacji ekstremistycznych, osłabienie ich struktur wsparcia, usunięcie przywódców, uniemożliwienie dostępu do środków finansowych, zaburzenie dopływu bojowników z zagranicy, przeciwdziałanie szkodliwym wpływom, wyzwolenie zdobytych przez nie terytoriów i ostateczne ich pokonanie. W celu umożliwienia tego rodzaju działań, szeroko rozmieszczamy siły wojskowe USA wykorzystując zintegrowane globalnie dowództwo i procesy kontroli, aby możliwe stało się prowadzenie operacji transregionalnych.

Wiarygodni partnerzy regionalni są kluczami dla podtrzymania kampanii przeciw brutalnym organizacjom ekstremistycznym. Siły zbrojne USA zapewniają wybrane siły bojowe, technologie wspomagające oraz szkolenia dla wsparcia partnerów lokalnych, którzy zapewniają większość sił potrzebnych, by odzyskać i zabezpieczyć swoje terytoria. Kampanie tego rodzaju są zazwyczaj długotrwałe. Stąd należy prowadzić je w sposób zrównoważony

w aspekcie politycznym, finansowym i wojskowym, co pozwala na optymalizację sił koalicji, jak robimy to w Afganistanie i Iraku.

W Afganistanie, Stany Zjednoczone i nasi partnerzy z NATO współpracują z Rządem Jedności Narodowej dla zapewnienia bezpieczeństwa poprzez realizację misji Resolute Support i działań nastawionych na stworzenie długoterminowego partnerstwa na rzecz walki z terroryzmem. Podobnie w Iraku, szeroka koalicja złożona z ponad 60 państw świadczy pomoc na rzecz bezpieczeństwa, realizuje szkolenia, prowadzi transporty lotnicze i zapewnia wsparcie dla ataków w walce z ISIL.

Pokonanie brutalnych organizacji ekstremistycznych wymaga również zrozumienia powiązań pomiędzy tego rodzaju grupami a międzynarodowymi organizacjami przestępczymi. Pełniejsze zrozumienie tych związków pozwoli nam zakłócić dopływ nielegalnych funduszy, broni i bojowników do regionów ogarniętych konfliktami. Wiedza taka umożliwi nam także podjęcie współpracy z organami ścigania, aby skuteczniej chronić nasz kraj przed terrorystami.

Ostateczne pokonanie brutalnych organizacji ekstremistycznych wymaga zapewnienia bezpieczeństwa i możliwości rozwoju gospodarczego zagrożonej ludności. Dlatego też kampanie przeciw brutalnym organizacjom ekstremistycznym wymagają od naszych sił zbrojnych, które działają we współpracy z innymi agencjami USA i organizacjami międzynarodowymi, pomocy dla rządów lokalnych w rozwiązywaniu konfliktów na poziomie ich pierwotnych przyczyn. W ramach tych działań siły zbrojne USA regularnie uczestniczą w pomocy humanitarnej oraz pomocy świadczonej w przypadku klęsk żywiołowych i katastrof w celu ograniczenia cierpień ludzkich i przywrócenia nadziei.

C. Wzmacnianie naszej globalnej sieci sojuszników i partnerów

Globalna sieć sojuszników i partnerów Ameryki stanowi niepowtarzalną siłę będącego podwaliną międzynarodowego bezpieczeństwa i stabilności. Partnerstwa te przyczyniają się też do podniesienia dobrobytu na świecie, z czego korzystają wszystkie kraje.

W przyszłości siły zbrojne USA oraz sojusznicy i partnerzy Ameryki nadal chronić będą i promować wspólne interesy. Utrzymywać będziemy nasze sojusze, rozwijać partnerstwa, utrzymywać globalną stabilizującą obecność i prowadzić szkolenia, ćwiczenia, działania w zakresie współpracy w obszarze

bezpieczeństwa oraz połączone operacje sił zbrojnych. Działania takie zwiększają też zdolności i potencjał partnerów doskonaląc naszą wspólną zdolność odstraszenia agresorów i pokonywania ekstremistów.

Obecność sił zbrojnych USA w kluczowych lokalizacjach na świecie leży u podstaw ładu międzynarodowego stanowiąc przy tym szansę na współpracę z innymi krajami oraz możliwość rozmieszczenia sił w celu reagowania na kryzysy. Z tego właśnie względu nadal starać będziemy się o zmianę układu sił w regionie Azji i Pacyfiku angażując nasze najbardziej zaawansowane siły i środki oraz większy potencjał na tym kluczowym teatrze działań. Zacieśnimy nasze sojusze z Australią, Japonią, Koreą Południową, Filipinami i Tajlandią. Pogłębimy również współpracę w dziedzinie bezpieczeństwa z Indiami oraz stworzymy partnerstwa z Nową Zelandią, Singapurem, Indonezją, Malezją, Wietnamem i Bangladeszem. Wysiłki te mają zasadnicze znaczenie dla utrzymania pokoju w tym regionie oraz stworzenia zdolności zapewnienia obrony przeciwrakietowej, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa na morzu oraz pomocy w przypadku klęsk żywiołowych i katastrof.

W Europie niezmiennie podtrzymujemy zobowiązania wobec naszych sojuszników z NATO. NATO zapewnia kluczowe kolektywne gwarancje bezpieczeństwa. Ma ono strategiczne znaczenie dla odstraszenia przed wywoływaniem konfliktów, szczególnie w świetle niedawnej agresji Rosji na obrzeżach tego kraju. Amerykańska operacja Atlantic Resolve, nasza inicjatywa wzmocnienia amerykańskiej obecności wojskowej w Europie (*European Reassurance Initiative*), Plan Gotowości NATO (*NATO Readiness Action Plan*) oraz wiele innych działań, ćwiczeń i powiązanych z nimi nakładów podkreślają nasze zaangażowanie w zapewnienie solidarności, jedności i bezpieczeństwa w ramach sojuszu. Nadal wspierać będziemy też naszych partnerów z NATO, aby zwiększyć interoperacyjność z siłami USA oraz zapewnić ich własną obronę.

Na Bliskim Wschodzie podtrzymujemy nasze zobowiązania do zapewnienia bezpieczeństwa Izraela i Jakościowej Przewagi Wojskowej (*Qualitative Military Edge*). Pomagamy też naszym kluczowym partnerom w regionie we wzmocnieniu ich systemów obrony – dotyczy to Jordanii, Arabii Saudyjskiej, Kuwejtu, Kataru, Bahrajnu, Zjednoczonych Emiratów Arabskich, Egiptu i Pakistanu. Staramy się też wzmocnić instytucje w całej Afryce w celu promowania stabilności, budowania potencjału utrzymania pokoju i walki z ekstremizmem transregionalnym. Siły zbrojne USA popierają wysiłki międzyagencyjne z państwami Ameryki Łacińskiej i Wysp Karaibskich

w celu promowania stabilności regionalnej i walki z ponadnarodowymi organizacjami przestępczymi.

Wspólne szkolenia i ćwiczenia zwiększają gotowość naszych sojuszników i partnerów poprawiając przy tym interoperacyjność i zdolności reagowania sił zbrojnych USA. W ćwiczeniach z zaawansowanymi partnerami takimi jak NATO, Australia, Japonia i Korea, kładziemy nacisk na zaawansowane zdolności, w tym zapewnienie dostępu do terenów spornych oraz na odstraszanie aktorów wywołujących konflikty hybrydowe i odpowiedź na nie. Szkolenie z innymi partnerami koncentruje się często na doskonaleniu zdolności do walki z terroryzmem i prowadzeniu operacji pokojowych, udzielaniu pomocy w przypadku klęsk żywiołowych i katastrof, wspieraniu organów ścigania oraz prowadzeniu akcji poszukiwawczo-ratunkowych.

Działania obejmujące współpracę w zakresie bezpieczeństwa leżą u podstaw naszych starań o zapewnienie stabilizującej obecności na wysuniętych teatrach działania. Budujemy w ten sposób relacje, które służą wspólnym interesom bezpieczeństwa. Pozwalają one stworzyć zdolności wojskowe partnerów umożliwiając im samoobronę i wsparcie operacji wielonarodowych. Tego rodzaju działania zapewniają koordynację wysiłków wraz z innymi agencjami USA i partnerami współuczestniczącymi w misjach w celu zapewnienia świadomości kulturowej i ustanowienia powiązań, które zwiększą stabilność w regionie.

D. Prowadzenie globalnie zintegrowanych operacji

Do prowadzenia zintegrowanych operacji potrzebne są połączone siły zbrojne zdolne do szybkiej i rozstrzygającej projekcji siły w każdym miejscu świata. Zgodnie z treścią dokumentu *Capstone Concept for Joint Operations: Joint Force 2020 (Nadrzędna koncepcja operacji połączonych: Siły Połączone 2020)*, w globalnie zintegrowanych operacjach główny nacisk kładzie się na osiem kluczowych elementów: sformowanie dowództwa misji; przejmowanie, utrzymanie i wykorzystanie inicjatywy; wykorzystanie zdolności do działania szybkiego i elastycznego o zasięgu globalnym; tworzenie partnerstw; elastyczność w ustanawianiu sił połączonych; doskonalenie synergii pomiędzy domenami; wykorzystywanie elastycznych zdolności o niskiej wykrywalności oraz coraz większej zdolności rozróżniania celów dla ograniczenia niepożądanych konsekwencji. Operacje tego rodzaju opierają się na globalnej logistyce i globalnych sieciach transportowych,

bezpiecznej łączności oraz zintegrowanym wywiadzie, obserwacji oraz rozpoznaniu połączonym i partnerów.

Realizując globalnie zintegrowane operacje, siły zbrojne USA współpracują ściśle z międzynarodowymi i międzyagencyjnymi partnerami w celu opracowania opcji strategicznych dla naszego kraju. Dowódcy wojskowi stosują przy tym następujące priorytety dotyczące misji wojskowych doradzając przywódcom państwa:

Utrzymanie bezpiecznego i skutecznego odstraszenia nuklearnego. Strategiczne siły USA utrzymywane są w najwyższym stanie gotowości – zawsze przygotowane są one do reagowania na zagrożenia dla kraju i naszych kluczowych interesów. Dlatego też ponosimy nakłady, by utrzymać i modernizować nasze zasoby jądrowe. Nadal wdrażamy Przegład polityki jądrowej z 2010 r. (*2010 Nuclear Posture Review*) i Nowy Traktat START z 2011 r. (*2011 New START Treaty*) gwarantując spełnienie potrzeb w zakresie obronności naszego państwa. Równocześnie doskonalimy też nasze zdolności dowodzenia i kontrolowania strategicznych i regionalnych sił jądrowych.

Zapewnienie wojskowej obrony terytorium USA. Zdolności nowo powstałych państw i podmiotów pozapaństwowych stanowią różnorakie i bezpośrednie zagrożenia dla naszego kraju. W związku z tym staramy się nie dopuścić do przygotowania ataków za granicą, zapewnić ochronę przed ograniczonymi atakami rakietami balistycznymi oraz chronić systemy cybernetyczne i infrastrukturę fizyczną. Do kluczowych zdolności obrony kraju należą odporne kosmiczne i naziemne systemy sygnalizacji i ostrzegania; zintegrowana architektura pozyskiwania, analizy i przekazywania informacji wywiadowczych; naziemne siły przechwytywania; siły realizujące misje cybernetyczne oraz pozostające w gotowości siły lądowe, powietrzne i morskie. Korzystamy również z krajowych i regionalnych partnerstw w celu udoskonalenia systemu wymiany informacji i zapewnienia lepszej koordynacji działań. Zdolności te zapewnią nam lepszą obronę zarówno przed zagrożeniami związanymi z zaawansowanymi technologiami, jak i zagrożeniami terrorystycznymi.

Pokonanie przeciwnika. W razie ataku na Stany Zjednoczone lub jednego z ich sojuszników, siły zbrojne USA wraz z ich sojusznikami i partnerami zastosują projekcję siły w wielu obszarach, aby rozstrzygająco pokonać przeciwnika zmuszając go do zaprzestania wrogich działań lub uczynić jego siły zbrojne niezdolnymi do dalszej agresji.

Zapewnienie globalnej stabilizującej obecności. Obecność sił zbrojnych USA w kluczowych lokalizacjach na świecie leży u podstaw bezpieczeństwa naszych sojuszników i partnerów, zapewnia stabilność, która stymuluje wzrost gospodarczy i integrację regionalną oraz umożliwia połączonym siłom przeprowadzenie działań nadzwyczajnych w odpowiedzi na kryzys.

Walka z terroryzmem. Terroryzm to taktyka stosowana przez brutalne organizacje ekstremistyczne dla realizacji własnych interesów. Najlepszym sposobem walki z tymi organizacjami jest utrzymanie stałej presji z wykorzystaniem lokalnych sił wspieranych przez oddziały amerykańskie i koalicyjne specjalizujące się w zintegrowanym wywiadzie, obserwacji i rozpoznaniu, uderzeniach precyzyjnych, szkoleniach i wsparciu logistycznym. Operacje antyterrorystyczne obejmują również działania skoordynowane z innymi agencjami USA współpracującymi w celu uniemożliwienia i zakłócenia działań stanowiących zagrożenie dla terytorium USA.

Priorytetowe misje sił połączonych

- Utrzymanie bezpiecznego i skutecznego odstraszania jądrowego;
- Zapewnienie wojskowej obrony terytorium USA;
- Pokonanie przeciwnika;
- Zapewnienie globalnej stabilizującej obecności;
- Walka z terroryzmem;
- Walka z bronią masowego rażenia;
- Uniemożliwienie przeciwnikowi osiągnięcia celów;
- Odpowiedź na kryzys i prowadzenie ograniczonych operacji nadzwyczajnych;
- Utrzymywanie zaangażowania wojskowego i współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa;
- Prowadzenie operacji stabilizacyjnych i przeciwpartyzanckich;
- Zapewnienie wsparcia władzom cywilnym;
- Zapewnienie wsparcia humanitarnego i pomocy w przypadku klęsk żywiołowych i katastrof.

Walka z bronią masowego rażenia. Środki jądrowe, chemiczne i biologiczne stanowią zagrożenie o wyjątkowo niszczącej sile działania. Dają one niewielkiej grupie podmiotów straszną moc niszczenia. Stąd walka z bronią masowego rażenia możliwie najdalej od naszego terytorium jest dla sił

zbrojnych USA misją priorytetową. W tym celu współpracujemy wszędzie tam, gdzie jest to możliwe z partnerami wielonarodowymi i międzyagencyjnymi partnerami w USA w celu lokalizowania, śledzenia, niedopuszczenia do użycia, zabezpieczenia i niszczenia broni masowego rażenia, jej elementów oraz środków i obiektów potrzebnych do ich stworzenia.

Uniemożliwienie przeciwnikowi osiągnięcia celów. Uniemożliwianie przeciwnikowi osiągnięcia celów i powodowanie, by ich koszty rosły do poziomów niemożliwych do zaakceptowania jest elementem centralnym dla osiągnięcia naszych celów. Wymaga to szczególnego nacisku na utrzymanie w wysokiej gotowości sił wysuniętych oraz dobrze wyszkolonych i wyposażonych sił wzmocnienia w kraju, trwałej infrastruktury transportowej i środków oraz niezawodnych i odpornych systemów łączności z sojusznikami i partnerami. Zdolności te pozwalają na tłumienie kryzysów zanim dojdzie do ich eskalacji.

Odpowiedź na kryzys i prowadzenie ograniczonych operacji nadzwyczajnych. Inną formą projekcji siły jest współpraca z partnerami w zakresie ograniczonych operacji nadzwyczajnych. Operacje takie mogą obejmować rozmieszczenie dodatkowych sił i zdolności USA w danym regionie w celu dodatkowego odstraszenia, niedopuszczania do eskalacji i zapewnienia gwarancji sojusznikom. Siły zbrojne USA utrzymują dodatkowo w gotowości siły na całym świecie w celu obrony naszych obywateli i ochrony placówek dyplomatycznych.

Utrzymywanie zaangażowania wojskowego i współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa. Siły zbrojne USA stabilizują regiony angażując się we współpracę w dziedzinie bezpieczeństwa z zagranicznymi siłami obronnymi. Działania te przyczyniają się do ochrony wzajemnych interesów bezpieczeństwa oraz umożliwiają partnerom pozyskanie zdolności samoobronnych i przygotowanie operacji wielonarodowych. Wzmacnianie partnerów stanowi podstawę naszego bezpieczeństwa oraz tworzy głębię strategiczną naszej obrony narodowej.

Prowadzenie operacji stabilizacyjnych i przeciwpartyzanckich. Siły zbrojne USA zachowują także gotowość do prowadzenia ograniczonych operacji stabilizujących we współpracy z siłami międzyagencyjnymi i koalicyjnymi oraz siłami państw-gospodarzy. W działaniach tych podkreślamy wyjątkowe elementy naszych sił, tj. zespoły cywilno-wojskowe, tworzenie potencjału partnerów, zespoły wsparcia informacyjnego oraz programy kontaktów kulturowych.

Zapewnienie wsparcia władzom cywilnym. Kiedy powodowane przez człowieka klęski żywiołowe i katastrofy dotyczą Stanów Zjednoczonych, nasze siły zbrojne oferują wsparcie władzom cywilnym wraz z innymi agencjami USA. Realizując te działania integrujemy zdolności wojskowe i cywilne w ramach Krajowego Systemu Planowania FEMA i Narodowego Programu Ćwiczeń. W działaniach krajowych, siły zbrojne USA, w tym Gwardia Narodowa i jednostki rezerwy, zapewniają przeszkolonych żołnierzy, łączność, transport oraz wsparcie logistyczne i planowania. Współpracują one ze służbami niosącymi pierwszą pomoc w celu ograniczenia skutków tego rodzaju zdarzeń i ochrony naszych obywateli.

Prowadzenie operacji humanitarnych i kryzysowych. Od lat żołnierze, marynarze, lotnicy, piechota morska i straż przybrzeżna szybko i skutecznie niosą pomoc ratując życie zdesperowanym ludziom na całym świecie. Akcje tego rodzaju trwają niekiedy zaledwie kilka tygodni. Czasem jednak znacznie dłużej. W każdym przypadku przeciwdziałanie cierpieniom wynika z naszego etosu zawodowego i wartości, w które wierzymy.

E. Zasoby służące realizacji strategii

Celów niniejszej Narodowej strategii wojskowej 2015 nie da się osiągnąć bez odpowiednich zasobów. Podobnie jak w przypadku strategii poprzednich, strategia 2015 zakłada zachowanie wpływów na świecie, wspieranie sojuszników i partnerów oraz utrzymanie sił złożonych w całości z ochotników. Dla realizacji tej Strategii siły zbrojne USA muszą dokonywać odpowiednich nakładów na tworzenie i utrzymanie potencjałów, zdolności i gotowości, aby na wezwanie narodu siły zbrojne były gotowe do skutecznego działania.

IV. Inicjatywy Sił Połączonych

Siły Połączone USA składają się z osób, procesów i programów stworzonych do realizacji globalnie zintegrowanych operacji i osiągnięcia naszych Narodowych Celów Wojskowych. Wymaga to innowacyjnych przywódców, optymalnych procesów decyzyjnych i zaawansowanych zdolności wojskowych.

A. Personel i profesja wojskowa: doskonalenie naszej największej przewagi

Nasz personel wojskowy i cywilny jest naszą rozstrzygającą przewagą. Stanowi on podstawę naszej doskonałości operacyjnej i zdolności do skutecznego wprowadzania innowacji. Stąd nastawiamy się na kształcenie kreatywnych profesjonalistów potrafiących dostosować się do zmian i kierować zmianami organizacyjnymi w wysoce złożonym środowisku. W tym celu stopniowo zmieniamy naszą kulturę organizacyjną i wzmacniamy nasze kierownictwo.

Promowanie innowacji

- Kształcenie kreatywnych przywódców potrafiących dostosować się do zmian
- Wprowadzanie skutecznych i dynamicznych procesów
- Tworzenie elastycznych interoperacyjnych zdolności

Siły zbrojne USA pozostają w gotowości do reagowania na nieoczekiwane wyzwania, jakie mogą pojawić się w przyszłości. Musimy przygotować przedstawicieli naszych służb do walki w złożonym środowisku stawiając czoła stałym zagrożeniom w warunkach, które wymagają odwagi, hartu ducha, zdolności dostosowania się do zmian, wytrzymałości oraz przywiązania do wartości naszego narodu i zasad profesjonalnej etyki wojskowej.

Stawiamy na kształcenie dowódców. Aby zachować przewagę bojową kładziemy nacisk na kształcenie kreatywnych dowódców w złożonych z samych ochotników siłach obejmujących oficerów, żołnierzy i cywili. W stworzonym systemie kształcenia zapewniamy im odpowiednie szkolenia, wykształcenie, bogate doświadczenia i szanse rozwoju osobistego. Dzięki tym elementom zdobywają oni wiedzę i umiejętności fachowe będące źródłem innowacji. W tym celu w naszych szkoleniach coraz częściej łączymy działania fizyczne i wirtualne symulując środowiska i operacje w warunkach bojowych, w których pewne działania są utrudnione lub uniemożliwione. Nasz wojskowy system kształcenia dostosowuje się również pod względem sposobu doboru i motywowania kadr edukacyjnych, nagradzania krytycznego myślenia i promowania najbardziej innowacyjnych umysłów. Niezmiennie wysokie wymagania stawiane uczestnikom prowadzą do nowych pomysłów pozwalając znaleźć lepsze sposoby realizacji misji.

W kształceniu przyszłych dowódców połączonych sił kładziemy nacisk na sześć cech. Od dowódców oczekujemy, by:

- starali się zrozumieć środowisko, w którym działają oraz skutki stosowania wszystkich narodowych instrumentów siły;
- przewidywali zaskakujące zmiany, sytuacje niepewności i chaosu oraz dostosowywali się do nich;
- starali się dostrzec zmiany, w tym zmiany władz;
- w swoich działaniach opierali się na zaufaniu, delegowaniu uprawnień i zrozumieniu;
- podejmowali etyczne decyzje w oparciu o wspólne wartości profesji wojskowej;
- myśleli krytycznie i strategicznie stosując wspólne zasady i koncepcje prowadzenia wojen w połączonych operacjach.

Dostosowujemy naszą kulturę organizacyjną. Aby poprawić nasze zdolności bojowe, musimy przyciągnąć, wykształcić i utrzymać właściwe osoby na każdym szczeblu. Kluczowe w tych staraniach jest zrozumienie zmian zachodzących w społeczeństwie. Dzisiejsza młodzież dorasta w środowisku pełnym powiązań. Swobodnie posługują się technologiami i interaktywnymi strukturami społecznymi w rozwiązywaniu problemów. Ci młodzi ludzie są przyszłymi dowódcami, których potrzebujemy w naszej służbie. Dlatego też siły zbrojne USA muszą uznać przemiany społeczno-kulturowe, by sprawniej znajdować, kształcić i nagradzać utalentowane jednostki.

W tym celu badamy to, jak polityka personalna i praktyka dotycząca awansów muszą zmienić się w XXI wieku. Szukamy nowych sposobów przyciągania osób posiadających wartościowe doświadczenia z sektora cywilnego. Eksperymentujemy też z zapewnianiem wojskowym szerszego dostępu do cywilnych praktyk innowacyjnych poprzez elastyczne możliwości planowania karier. W tych działaniach służby rezerwowe stanowią kluczowy pomost łączący nas z ludnością cywilną i zapewniający nam stały dopływ niepowtarzalnych umiejętności i różnorodnych punktów widzenia. Krytyczne dla budowania optymalnych sił zbrojnych są też nasze starania o dalszą integrację kobiet we wszystkich jednostkach i zapewnienie im większych szans w służbie.

Promujemy etyczne kierownictwo. Etyczne kierownictwo ma zasadnicze znaczenie dla ochrony i wzmocnienia naszej rodziny wojskowej. Wymaga ono zabiegania o profesjonalizm polegający na przestrzeganiu podstawowych wartości, promowaniu odpowiedzialności i docenianiu wkładu dokonanego przez wszystkich członków naszej profesjonalnej społeczności. Na rzecz realizacji tych celów prowadzimy kampanię zaufania podkreślając wzajemny szacunek oraz znaczenie pozytywnej kultury umacnianej skutecznymi programami przeciwdziałania i reagowania na napaści na tle seksualnym, zapobiegania samobójstwom i niedopuszczania do zachowań wysoce ryzykownych.

B. Procesy: Zapewnianie innowacyjności i sprawności

Elastyczne, sprawne i odpowiednio ukierunkowane procesy są środkiem do osiągnięcia naszych celów strategicznych. Procesy te obejmują promowanie pełniejszej interoperacyjności z połączonymi, międzyagencyjnymi i międzynarodowymi partnerami i zachęcania do działań zdecentralizowanych.

Prowadzimy planowanie oparte na informacjach o zasobach. Od prawie pokolenia wykorzystujemy naszą gotowość, jak tylko udaje nam się ją wygenerować. Powoduje to spadek naszej gotowości długoterminowej. Stąd podejmujemy obecnie działania, by lepiej zrównoważyć osiąganie celów operacyjnych z utrzymywaniem w gotowości sił wzmocnienia w kraju. Dokonujemy przeglądów planów operacyjnych, by zyskać większą elastyczność, kreatywność i integrację wśród dowództw sił bojowych. Rodzajom sił zbrojnych dajemy czas na reorganizację, modernizację i wymianę kluczowego sprzętu. Naszym celem jest wzmocnienie efektu odstraszenia i zapewnienie długoterminowej przydatności całego spektrum zdolności projekcji siły. Co więcej, bardziej kompleksowo koordynujemy wymogi, plany i działania operacyjne w kraju i za granicą w celu stworzenia możliwie największych kolektywnych zdolności rozwiązywania wspólnych problemów. Świadomi, że w walce ze zdeterminowanymi przeciwnikami niezbędne jest „wytrwałe prowadzenie kampanii” wykorzystujemy siły specjalistyczne, które w ograniczonych przedziałach czasowych realizują konkretne misje.

Zwiększamy naszą elastyczność na świecie. Zdolność do szybkiego kompletowania i dekompletowania sił na świecie jest kluczem do elastyczności globalnej. Staramy się o zwiększenie naszej elastyczności poprzez lepsze planowanie kampanii, utrzymanie trwałego potencjału o zasięgu światowym, wdrożenie dynamicznych procesów zarządzania siłami pozwalających

na dostosowanie obecności w oparciu o przewidywany przebieg wypadków, lepsze wykorzystywanie nadarżających się okazji, odstraszenie przeciwników i zapewnienie gwarancji sojusznikom i partnerom. Pełniej wykorzystujemy też wspólne siły w ramach dowództw bojowych w celu reagowania na zagrożenia transregionalne. Rozmieszczamy siły tam, gdzie są najbardziej potrzebne, na przykład zmieniając układ sił w rejonie Azji i Pacyfiku oraz stopniowo modyfikując naszą obecność w Europie, na Bliskim Wschodzie, w Ameryce Łacińskiej i w Afryce. Uaktualniamy też porozumienia międzynarodowe dla zapewnienia dostępu i ochrony prawnej dla naszych obywateli. Porozumienia te pozwalają nam wzmocnić stosunki, które stanowią podwaliny zaufania.

Domagamy się większej skuteczności i sprawności. W środowisku charakteryzującym się ograniczoną ilością zasobów, staramy się być ostrożnymi dysponentami naszych zasobów. Programowa dyscyplina ze strony rodzajów sił zbrojnych nigdy nie była tak ważna – jest ona kluczowa dla sprawnego gospodarowania zasobami. Staramy się utrzymać bazę przemysłową szukając oszczędności poprzez inicjatywę Better Buying Power (Większa Moc Nabywca) 3.0 Departamentu Obrony. Selektywnie korzystamy z pomocy wykonawców zewnętrznych, kiedy jest to w najlepszym interesie misji. Ograniczamy też zatrudnienie, usprawniamy poszczególne funkcje, eliminujemy powielanie działań i budujemy bardziej zintegrowane i sprawniejsze organizacje.

C. Programy: Utrzymanie naszej przewagi jakościowej

Skuteczne programy umożliwiają naszym żołnierzom, marynarzom, lotnikom, piechocie morskiej i straży przybrzeżnej walkę i zwyciężanie. Bardzo ważna jest terminowa realizacja programów następnej generacji bez przekraczania wyznaczonych kosztów ponieważ nasze obecne systemy są pod coraz silniejszą presją ze strony zdolności przeciwnika. Aby zwyciężać w obliczu najróżniejszych zagrożeń ze strony podmiotów państwowych i pozapaństwowych, musimy myśleć innowacyjnie, podważać przyjęte założenia i otworzyć się na zmiany.

Doskonalimy interoperacyjność. Jesteśmy w trakcie definiowania kolejnego zestawu norm dotyczących interoperacyjności, które stosować będziemy do wykorzystania naszego potencjału w przyszłości. W obliczu coraz częstszych wyzwania związanych z ograniczaniem dostępu w ramach realizacji strategii A2/AD (*anti-access/area denial*), nasze siły będą w przyszłości

zmuszone do działania w trudnym środowisku. Kluczem do zapewnienia tego dostępu będzie zastosowanie bezpiecznych systemów zapewniających interoperacyjność na styku pomiędzy rodzajami sił zbrojnych, sojusznikami, oraz partnerami międzyagencyjnymi i komercyjnymi. W ramach działań priorytetowych w tym obszarze powstaje Połączone Środowisko Informacyjne (*Joint Information Environment*), promowana jest globalnie zintegrowana logistyka i połączony system zintegrowanego wywiadu, obserwacji i rozpoznania. Rezultaty tych inicjatyw, szczególnie udoskonalenia łączności i cyberbezpieczeństwa w ramach Połączonego Środowiska Informacyjnego, stanowiąc będą fundament przyszłej interoperacyjności.

Inwestujemy w zwiększenie rozstrzygającej przewagi. Przyszłe zdolności muszą umożliwić nam utrzymanie zdolności do obrony kraju i globalnej projekcji siły. Do ważnych inwestycji w odpowiedzi na wyzwania A2/AD, wyzwania w przestrzeni kosmicznej, w cyberprzestrzeni oraz wyzwania hybrydowe, należą między innymi kosmiczne i naziemne systemy sygnalizacji i ostrzegania, zintegrowane platformy wywiadowcze, obserwacyjne i rozpoznawcze, transport strategiczny, broń precyzyjnego rażenia dalekiego zasięgu, technologie obrony przeciwrakietowej, morskie systemy podwodne, zdalnie sterowane pojazdy i technologie, specjalne jednostki operacyjne, jednostki do realizacji misji w cyberprzestrzeni. Doskonalimy również nasze globalne zdolności podtrzymania działań i infrastrukturę dowodzenia i kontroli dla lepszego wsparcia wysoce rozproszonych operacji. Modernizujemy zasoby nuklearne i przygotowujemy się do ochrony kraju przed zagrożeniami asymetrycznymi.

Aby zwiększyć elastyczność instytucji, pogłębiamy stosunki z przedsiębiorstwami krajowymi, a także z wieloma innowacyjnymi spółkami na świecie, aby wprowadzić stosowane przez nie najlepsze praktyki. Koordynujemy też nasze działania programowe, by skorzystać z wiedzy zdobytej w ramach Inicjatywy Innowacji Obronnych (*Defense Innovation Initiative*), której celem jest określenie potencjalnych strategicznych i operacyjnych korzyści poprzez gry wojenne, tworzenie koncepcji i cały szereg inwestycji w technologii.

W miarę rozwijania nowych zdolności w odpowiedzi na zagrożenia występujące w pełnej gamie konfliktów musimy pozyskać wystarczające zdolności i gotowość, by wywiązywać się z naszych globalnych obowiązków. Może należeć do nich stopniowe tworzenie tradycyjnych platform. Może też wystąpić konieczność stworzenia całkowicie nowych elastycznych i przy-

stępnym kosztem systemów. We wszystkich przypadkach nasze programy muszą umożliwić nam szybką adaptację, by zwalczać przeciwników wykorzystujących nieoczekiwane techniki bądź broń.

V. Wnioski

Niniejsza Narodowa strategia wojskowa 2015 stanowi przegląd wyzwań strategicznych, przed którymi stoimy i szczegółowe przedstawienie planów wykorzystania Sił Połączonych dla zabezpieczenia naszego kraju, naszych sojuszników i partnerów.

Strategia dostrzega coraz większą złożoność naszego środowiska globalnego wynikającą z szybkich i głębokich zmian. Uznaje ona także nasze znaczące przewagi, zobowiązania do przestrzegania norm międzynarodowych, znaczenie naszych sojuszników i partnerów oraz silne dążenie do zachowania wolności i obrony godności ludzkiej.

Jeśli zrównoważymy stojące przed nami wyzwania za pomocą posiadanych przez nas sił, będziemy w stanie zbudować bezpieczniejszą przyszłość.

